

قصہ سو دا اگر زادے دا

ہک ہا حودا اگر، اوہ مر گیا۔ لوند ا پتر وڈا تھیا تاں ماء کنوں پچھنا کیتوس جو "ایسہ ڈس ماء میڈا پپو کم کیماں کر بندا ہا؟" ماء آکھیا "کیوں میڈا پتر" آکھیس "اماں میں وی او ہو کم کریماں" ماء آکھیا پتر! اللہ د اڈتا سھو کچھ اے۔ دنیا اتلی جمع اے پئی جو سینڈے کھادے نی کھندی۔ تیکوں کم کرن دی کیڑھی لوڑ اے؟" اوں آکھیا "کائیناں اماں! کھاندے کھاندے کھوہ سک و بندن۔ توں ڈس تاں سسی جو میڈا پپو کیماں کم کر بندا ہا؟" ماء آکھیا "پتر اوہ حودا اگر ہا و پار کر بندا ہا" حودا اگر زادے آکھیا "اچھا اماں ہن میں وڈا سارا تھی آیاں میکوں چا ڈے ڈو حورو پپہ میں و بنداں و پار کر بنداں۔ جے حودا اگر وی وچ منافع آیا تاں اکوئیں تے ایسو کم کر بنداں رساں جے گھانا آیا تاں مجھے جیویں سیڈی صلاح اوویں میڈی راہ" ماء ڈو حورو پپہ ڈتا چا۔

حودا اگر زادہ کھیسے وچ ڈو حورو پپہ گھت روانہ تھی پیا۔ ہک جاہ تے ونجے تاں کیا ڈیکھے؟ ہک گرستان اے تے ہک بندہ تازہ بنی قبر کھرا پئیدے۔ پچھنا کیتوس "اوے بندہ رب دا قبر کیوں کھرا پئیدے؟" اوں آکھیا "ونج اوے ونج ایں ڈیونا ہا میڈا حورو پپہ ایسہ مر گئے لوکی گنن ایکوں پور۔ ہن میں حورو پپہ کیندے کنوں اگاڑاں؟" حودا اگر زادے آکھیا "بھلے لوک آ، ہاں گھن ایسہ ہئی حورو پپہ تے قبرناں پٹ۔" قبر پٹن آلے حال کیتا جو "توں جو ان کون ہیں۔ کڈوں آئیں تے کتے و بندا پئیں۔" حودا اگر

زادے ڈسپا جو ماء کنوں ڈو سو رو پیہ چا سو د آگری کرن نکھتاں۔ سو تیکوں ڈو تم باقی دا سو میڈے کنوں ہے پیا۔ "اوں بندے اوکوں سو رو پیہ ولا ڈو تاتے آکھیوس "سیڈی اسا ڈی تھی گی بھئیوالی۔ گھانا وادھا آدھی ادھ کر یسوں۔ سو د آگر زادے آمتاں چا کیتی۔ بھائیوال کوں اتھائیں کھڑ بند اتر پئے۔

نردیں نردیں ہک شاہی وچ آندے جتھاں منادی کھڑی بھردی اے جو ایس بادشاہی دا بادشاہ مر گئے۔ بادشاہ دے محل توں وزیر جنڈرا بھنکسی، جیڑھے شخص دی جھولی وچ جنڈرا آڈھاسی، اوہ اٹھوں دا نواں بادشاہ بن ویسی۔ ساری دُنیا بھدی کھڑی اے۔ سو د آگر زادے سو چھے جو میں وی سمیت ازماواں۔ اوہ گئے۔ یاروی جھولی اڈی اے تے جنڈرا وی خپ آ تھئے۔ ہو ہو بچ گئی اے، لوکی اوکوں سٹکی پنڈری محل دو چاتی گئیں۔ تخت تے ونج بلہائے نیس۔ امیر وزیر حاضر تھیدے بنن مبارکاں ڈ بندے بنن ربالیاں چویاں آندن۔ سو د آگر زادے ہک چنگیں چو کھی جاہ تے شادی چا کیتی ہس۔ ڈاج دے اٹھ ای نال لڈتیج آئیں۔ اوں وزیر کوں آکھے جو "میں آپی ڈال کوں گھدی و پندیاں کوں ملو آواں۔ توں شاہی دا خیال کر۔ اوہ ڈال تے ڈاج کوں نال لید آگر دو ٹر پئے۔

رستے وچ اوکوں بھئیوال نکردے۔ اوکوں انٹھیں نال لڈیا ڈ بندے تاں آہدے "میڈی آدھل ڈے۔" سو د آگر زادہ ڈاج دے اٹھاں وچوں سونے، چاندی، گاہنے، موتی، کپڑے لے تے سبھ آدھی ادھ وڈ ڈ بندے۔ پر اوہ آہدے "رن وی آدھی ادھ کر" سو د آگر زادہ بھندے "اوہ کیویں" اوہ آہدے "میں کھاڑی نال آپنا ادھا حصہ کپ گھداں۔ سو د آگر زادہ پریشان اے جو ہن کیا کرے۔ اتلے وچ پھوں فوج شاہ آ

تھیدی اے۔ نجان حوداگر زادے دے و عجن دے بعد وزیر کوں خیال
 آندے جو متاں رستے وچ بادشاہ کوں کوئی تکلیف پیش آوے تہوں فوج دا
 ہک دستہ بادشاہ دے ہکھوں روانہ کر ڈتوس۔ یاؤں بندے کماڑی چاتی یا فوج
 دے سپاہیاں یار بھئیوال کوں تیراں نال پو ڈتاتے مگا چا تو نہیں۔ حوداگر
 زادے امن امان نال سامان دے لڈے ہوئے اٹھتے موہنی شترادی
 کنوار نال لیدر اماء کوں سلام ان بھر یوس۔ اوندے ڈو حوا کوں ولدے ان
 ڈتولس۔ ماء اتھاں اوکوں دعا پئی ڈ بندہ اے لساں اتھاں اوکوں دعائیں
 پئے کر بندے ہیں۔